

Den Europæiske Unions Tidende

L 339

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

22. december 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1211/2010 af 15. december 2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 6

Pris: 3 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1210/2010

af 15. december 2010

om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri ⁽³⁾, har kreditinstitutter og andre udbydere af betalings tjenester, for så vidt angår deres betalingsaktivitet, samt alle andre økonomiske aktører, der deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, pligt til at sikre, at eurosedler og -mønter, som de modtager, og som de har til hensigt at bringe i omløb igen, kontrolleres med henblik på ægthed, og at falske sedler og mønter afsløres.
- (2) Kommissionens henstilling 2005/504/EF af 27. maj 2005 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ⁽⁴⁾, indeholder anbefalede retningslinjer for autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb. Manglen på obligatoriske fælles regler for autentificering af mønter resulterer imid-

lertid i forskellig praksis medlemsstaterne imellem, og det betyder, at der ikke kan sikres en ensartet beskyttelse af møntfoden i hele euroområdet.

- (3) For at garantere effektiv og ensartet autentificering af euromønter i hele euroområdet er det derfor nødvendigt at indføre bindende regler for anvendelsen af fælles procedurer for autentificering af euromønter i omløb og for anvendelsen af ordninger for de nationale myndigheders kontrol af disse procedurer.
- (4) Under autentificeringsprocessen bør der også identificeres ægte euromønter, der er uegnede til at være i omløb. Sådanne mønter i omløb er sværere at anvende, særlig i møntautomater, og brugerne vil kunne have deres tvivl om mønternes ægthed. Uegnede mønter bør tages ud af omløb. Det er derfor nødvendigt med fælles bindende regler for medlemsstaterne vedrørende håndtering og indløsning af euromønter, der er uegnede til at være i omløb.
- (5) For at koordinere gennemførelsen af autentificeringsprocedurerne bør Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC), der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2005/37/EF ⁽⁵⁾, fastlægge de nærmere afprøvnings- og uddannelseskrav for autentificering af mønter, specifikationer for undersøgelse af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, samt andre praktiske gennemførelsesbestemmelser efter at have hørt den i nævnte afgørelse omhandlede ekspertgruppe for falske mønter.
- (6) For at muliggøre en gradvis tilpasning af deres nuværende regelsystemer og fremgangsmåder til denne forordning bør medlemsstaterne i en overgangsperiode indtil den 31. december 2014 have mulighed for at fastsætte undtagelser med hensyn til hvilke typer af møntbehandlingsmaskiner, der skal anvendes til autentificeringen af euromønter, og med hensyn til hvor mange af disse maskiner, der skal kontrolleres årligt.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.11.2009, s. 6.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.11.2010.

⁽³⁾ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 184 af 15.7.2005, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 19 af 21.1.2005, s. 73.

- (7) Nationale myndigheder, som håndterer euromønter, der er uegnede til at være i omløb, bør kunne opkræve et håndteringsgebyr i henhold til denne forordning til dækning af de udgifter, der er forbundet med processen. Indlevering af små mængder af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, bør ikke pålægges håndteringsgebyrer. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte undtagelser fra håndteringsgebyrer for personer, der indgår i et tæt samarbejde med myndighederne om at tage falske eller uegnede mønter ud af omløb. Medlemsstaterne bør kunne acceptere, at falske og uegnede mønter emballeres sammen i sække eller bokse uden at opkræve et tillægsgebyr, hvor det er i samfundets interesse.
- (8) Det bør være op til de enkelte medlemsstater at fastsætte de sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelser, med henblik på at opnå ensartet autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, i hele euroområdet.
- (9) Målet med denne forordning, nemlig effektiv og ensartet autentificering af euromønter i hele euroområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forskelle i national praksis og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de nødvendige procedurer for autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »autentificering af euromønter«: processen med at efterprøve, at euromønter er ægte, og at de er egnede til at være i omløb
- b) »euromønter, der er uegnede til at være i omløb«: euromønter, som er ægte, men som er blevet kasseret under autentificeringsprocessen, eller euromønter hvis udseende er blevet væsentligt forandret
- c) »udpeget national myndighed«: det nationale møntanalysecenter eller en anden myndighed udpeget af den pågældende medlemsstat
- d) »institutter«: institutter som omhandlet i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1338/2001 med undtagelse af de institutter, der er omhandlet i nævnte afsnits tredje led
- e) »CCEG« (ekspertgruppen for falske mønter): den ekspertgruppe for falske mønter, der er omhandlet i afgørelse 2005/37/EF.

KAPITEL II

AUTENTIFICERING AF EUROMØNTER

Artikel 3

Autentificering af euromønter

1. Institutterne sikrer, at euromønter, som de modtager og agter at bringe i omløb igen, autentificeres. Dette krav opfyldes ved hjælp af:

- a) møntbehandlingsmaskiner, som er opført på listen over sådanne maskiner, jf. artikel 5, stk. 2, eller
- b) personale, der er uddannet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat af medlemsstaterne.

2. Efter autentificeringen videresendes alle euromønter, der formodes at være falske, og euromønter, der er uegnede til at være i omløb, til den udpegede nationale myndighed.

3. For falske euromønter, som overgives til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 1338/2001, betales der ikke håndteringsgebyr eller andre gebyrer. Kapitel III finder anvendelse på euromønter, der er uegnede til at være i omløb.

Artikel 4

Testkrav og møntbehandlingsmaskiner

1. Ved gennemførelsen af artikel 3, stk. 1, litra a), benytter institutterne udelukkende de typer af møntbehandlingsmaskiner, der er godkendt ved en springstest foretaget af den udpegede nationale myndighed eller ETSC, og som var opført på listen på det i artikel 5, stk. 2, omhandlede websted på tidspunktet for erhvervelsen. Institutterne sikrer, at disse maskiner justeres regelmæssigt for at sikre, at de hele tiden fungerer effektivt, under hensyntagen til de ændringer, der er foretaget af den i artikel 5, stk. 2, omhandlede liste. Formålet med springstesten er at sikre, at møntbehandlingsmaskinen er i stand til at kassere kendte typer falske euromønter og, som led i processen, også euromønter, der er uegnede til at være i omløb, samt alle andre møntlignende genstande, som ikke opfylder ægte euromønters specifikationer.

2. I en overgangsperiode indtil den 31. december 2014 kan medlemsstaterne tillade specifikke undtagelser fra stk. 1, første punktum, for møntbehandlingsmaskiner, som var i brug den 11. januar 2011, og som har vist sig i stand til at afsløre falske euromønter, euromønter, der er uegnede til at være i omløb, og andre møntlignende genstande, som ikke opfylder ægte euromønters specifikationer, selv om disse maskiner ikke er opført på den i artikel 5, stk. 2, omhandlede liste. Sådanne undtagelser vedtages efter høring af CCEG.

Artikel 5

Grundindstilling af møntbehandlingsmaskiner

1. For at sætte fabrikkerne af møntbehandlingsmaskiner i stand til at indhente de nødvendige oplysninger for grundindstilling af deres maskiner til at afsløre falske euromønter kan der i overensstemmelse med artikel 4 udføres tests hos den udpegede nationale myndighed, ETSC eller efter bilateral aftale i fabrikantens lokaler. Når en møntbehandlingsmaskine er afprøvet med positivt resultat, udarbejdes der en sammenfattende sporingstrapporport stilet til maskinens fabrikant med kopi til ETSC.

2. Kommissionen offentliggør en samlet liste på sit websted over alle møntbehandlingsmaskiner, for hvilke ETSC har modtaget eller udarbejdet en positiv og gyldig sammenfattende sporingstrapporport.

Artikel 6

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne udfører den i denne artikel omhandlede kontrol.

2. Medlemsstaterne foretager årligt kontrol på stedet i institutterne for ved hjælp af sporingstests at efterprøve, om et repræsentativt udvalg af anvendte møntbehandlingsmaskiner fungerer korrekt. I de tilfælde, hvor de kontrollerede institutters personale forventes manuelt at kontrollere ægtheden af de euromønter, der skal sendes i omløb igen, indhenter medlemsstaterne hos de pågældende institutter garanti for, at deres personale er behørigt uddannet til dette formål.

3. Antallet af møntbehandlingsmaskiner der skal kontrolleres årligt i hver medlemsstat, bestemmes af, hvor mange euromønter der er behandlet i disse maskiner i løbet af det pågældende år, idet denne mængde skal svare til mindst 25 % af den samlede nettomængde mønter udstedt af den pågældende medlemsstat fra indførelsen af euromønter indtil udgangen af det foregående år. Antallet af møntbehandlingsmaskiner, som skal kontrolleres, beregnes på basis af mængden af de tre højeste pålydender af euromønter bestemt til at bringes i

omløb. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at møntbehandlingsmaskinerne kontrolleres på skift.

4. Såfremt antallet af møntbehandlingsmaskiner, der skal kontrolleres årligt i overensstemmelse med stk. 3, overstiger antallet af maskiner, der anvendes i en bestemt medlemsstat, kontrolleres alle de møntbehandlingsmaskiner, der anvendes i den pågældende medlemsstat årligt.

5. I en overgangsperiode indtil den 31. december 2014 kan medlemsstaterne efter at have underrettet Kommissionen beslutte, at der årligt skal kontrolleres et antal møntbehandlingsmaskiner, der er tilstrækkeligt til at sikre, at mængden af behandlede euromønter i det pågældende år svarer til mindst 10 % af den samlede nettomængde mønter udstedt af den pågældende medlemsstat fra indførelsen af euromønter indtil udgangen af det foregående år.

6. Som led i den årlige kontrol fører medlemsstaterne også tilsyn med institutternes evne til at autentificere euromønter, som forudsætter at:

a) der foreligger en skriftlig politik, der omfatter instruktioner enten for anvendelsen af automatisk møntbehandlingsudstyr eller for manuel sortering, alt efter hvad der er relevant

b) der er tilstrækkeligt personale til rådighed

c) der foreligger en skriftlig vedligeholdelsesplan til at opretholde møntbehandlingsmaskinernes oprindelige ydeevne

d) der foreligger skriftlige procedurer for overgivelse af falske euromønter, euromønter, der er uegnede til at være i omløb, og andre møntlignende genstande, som ikke opfylder ægte euromønters specifikationer, til den udpegede nationale myndighed, og

e) der findes interne kontrolprocedurer, der beskriver fremgangsmåden ved og hyppigheden af de kontroller, institutterne skal foretage, for at sikre, at deres sorteringscentre og deres personale følger instruktionerne i dette stykke.

7. Opdager en medlemsstat, at denne forordning ikke er overholdt, træffer det berørte institut foranstaltninger til at sikre, at den manglende overholdelse omgående afhjælpes.

Artikel 7

Tekniske bestemmelser

Kommissionen sikrer, at ETSC inden for en rimelig tidsfrist og efter høring af CCEG fastlægger de tekniske specifikationer for sporingstesten og andre praktiske gennemførelsesbestemmelser, som f.eks. uddannelsespraksis, den sammenfattende sporings- testrapports gyldighedsperiode, de oplysninger, der skal opføres på den i artikel 5, stk. 2, omhandlede liste, retnings- linjerne for medlemsstaternes kontrol og undersøgelser, de regler, der skal følges ved afhjælpning af mangler, såvel som de relevante tærskler for godkendelse af ægte mønter.

KAPITEL III

HÅNTERING AF EUROMØNTER, DER ER UEGNEDE TIL AT VÆRE I OMLØB

Artikel 8

Tilbagetrækning og indløsning af euromønter, der er uegnede til at være i omløb

1. Medlemsstaterne tager euromønter, der er uegnede til at være i omløb, ud af omløb.

2. Medlemsstaterne indløser eller ombytter euromønter, som er blevet uegnede som følge af, at de har været i omløb længe eller er blevet beskadiget, eller som er blevet kasseret af andre grunde under autentificeringsproceduren. Medlemsstaterne kan nægte at indløse euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvis de er blevet forandret enten forsætligt eller ved en behandling, som med rimelighed kunne forventes at ville forandre dem; dog indløses mønter, der er indsamlet til velgørende formål, såsom »ønskebrøndsmonter«.

3. Medlemsstaterne sikrer, at euromønter, der er uegnede til at være i omløb, efter at være taget ud af omløb, destrueres ved fysisk og varig deformation, således at disse mønter ikke igen kan bringes i omløb eller indleveres til indløsning.

Artikel 9

Håndteringsgebyrer

1. Ved indløsningen eller ombytningen af indleverede euromønter, der er uegnede til at være i omløb, kan der fradrages et håndteringsgebyr på 5 % af disse euromønters nominelle værdi. Kontrolleres hele sækken eller boksen med mønter, jf. artikel 11, stk. 2, kan der tillægges håndteringsgebyret et ekstra gebyr på 15 % af den nominelle værdi af de indleverede euromønter.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte generelle eller delvise undtagelser fra håndteringsgebyrer i tilfælde, hvor de fysiske eller juridiske personer, der indleverer euromønterne, indgår i et tæt og regelmæssigt samarbejde med den udpegede nationale myndighed om at tage falske euromønter eller euromønter, der er uegnede til at være i omløb, ud af omløb, eller hvor sådanne undtagelser er i samfundets interesse.

3. Transportomkostninger og dermed forbundne omkostninger bæres af den fysiske eller juridiske person, der indleverer euromønterne.

4. Med forbehold af undtagelsen i stk. 2 kan en fysisk eller juridisk person, der indleverer euromønter, hvert år for hver pålydende værdi højst fritages for håndteringsgebyret for en maksimal mængde på ét kilo euromønter, der er uegnede til at være i omløb. Hvis denne mængde overskrides, kan der opkræves gebyr for alle indleverede mønter.

5. Indgår der i en bestemt indlevering mønter, der er blevet behandlet med kemiske eller andre farlige stoffer i et sådant omfang, at de kan anses for at indebære en sundhedsrisiko for dem, der skal håndtere dem, suppleres gebyrerne, der opkræves i henhold til stk. 1, med et yderligere gebyr svarende til 20 % af den nominelle værdi af de indleverede euromønter.

Artikel 10

Emballering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb

1. Den fysiske eller juridiske person, der indleverer euromønter med henblik på indløsning eller ombytning, sorterer euromønterne efter pålydende i standardsække eller -bokse efter følgende regel:

a) sækkene eller boksene skal indeholde:

i) 500 mønter for hvert af pålydenderne 2 EUR og 1 EUR

ii) 1 000 mønter for hvert af pålydenderne 0,50 EUR, 0,20 EUR og 0,10 EUR

iii) 2 000 mønter for hvert af pålydenderne 0,05 EUR, 0,02 EUR og 0,01 EUR

iv) for mindre mængder, 100 mønter for hvert pålydende

b) hver sæk eller boks skal bære en påskrift, der tillader identifikation af den indleverende fysiske eller juridiske person, den værdi og det pålydende, den indeholder, vægten, emballeringsdatoen og sækkens eller boksens nummer; den indleverende fysiske eller juridiske person skal udlevere en emballeringsliste med en samlet oversigt over de indleverede sække eller bokse; er mønter blevet behandlet med kemiske eller andre farlige stoffer, ledsages standardemballeringsenhederne af en skriftlig erklæring, hvoraf det fremgår, hvilke konkrete stoffer der er blevet anvendt

c) er den samlede mængde af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, mindre end de i litra a) nævnte standarder, skal disse euromønter sorteres efter pålydende og kan indleveres i ikke-standardiseret emballage.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne opretholde afvigende emballeringskrav efter nationale regler i kraft den 11. januar 2011.

*Artikel 11***Kontrol af euromønter, der er uegnede til at være i omløb**

1. Medlemsstaterne kan kontrollere indleverede euromønter, der er uegnede til at være i omløb, på følgende måde:

- a) den opgivne mængde kontrolleres ved vejning af hver sæk eller boks
- b) kontrollen af ægtheden og det visuelle indtryk udføres på et prøveparti på mindst 10 % af de indleverede mønter.

2. Påvises der uregelmæssigheder efter den i stk. 1 omhandlede kontrol eller afvigelser fra artikel 10, kontrolleres hele sækken eller boksen.

3. Udgør modtagelse eller behandling af euromønter en sundhedsrisiko for dem, der skal håndtere dem, eller opfylder en indlevering ikke kravene med hensyn til emballering og mærkning, kan medlemsstaterne nægte at modtage sådanne mønter.

Medlemsstaterne kan foranledige, at der vedtages foranstaltninger med henblik på de fysiske og juridiske personer, der har indleveret mønter som omhandlet i første afsnit.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 12***Indberetninger, meddelelser og evalueringer**

1. Medlemsstaterne indgiver en gang om året rapporter til Kommissionen om deres virksomhed med autentificering af euromønter. Rapporterne skal indeholde oplysninger om antallet af kontroller, der er udført i henhold til artikel 6, stk. 2, og af kontrollerede møntbehandlingsmaskiner, testresultaterne, mængden af mønter, som de pågældende maskiner har behandlet, antallet af formodede falske euromønter, der er analyseret, og antallet af indløste euromønter, der er uegnede til at være i omløb, samt oplysninger om eventuelle undtagelser fastsat i henhold til artikel 4, stk. 2, eller artikel 6, stk. 5.

2. For at sætte medlemsstaterne i stand til at overvåge institutternes overholdelse af denne forordning udleverer de efter anmodning mindst én gang om året som minimum følgende oplysninger til medlemsstaterne:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. december 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

a) type og nummer for de anvendte møntbehandlingsmaskiner

b) placering af hver enkelt møntbehandlingsmaskine, og

c) mængden af behandlede mønter for hver enkelt møntbehandlingsmaskine pr. år og pr. pålydende, som minimum for de tre højeste pålydender.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der foreligger oplysninger om de myndigheder, der er udpeget til indløsning eller ombytning af euromønter, og om særlige fremgangsmåder, f.eks. emballeringskrav og gebyrer, på passende websteder og i passende publikationer.

4. Efter at have analyseret de rapporter, der er modtaget fra medlemsstaterne, forelægger Kommissionen en årsrapport for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om udviklingen og resultaterne med hensyn til autentificering af euromønter og euromønter, der er uegnede til at være i omløb.

5. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om denne forordnings anvendelse og virkninger senest den 30. juni 2014. Om nødvendigt kan rapporten ledsages af forslag til retsakter om mere detaljeret gennemførelse af denne forordning eller om ændring af den, særlig hvad angår artikel 6 og 8.

*Artikel 13***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2012 med undtagelse af kapitel III, der anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1211/2010

af 15. december 2010

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sammensætningen af listerne over tredjelande og territorier i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁽²⁾ bør være og bør forblive i overensstemmelse med kriterierne i betragtning 5 i nævnte forordning. Tredjelande eller territorier, hvis situation har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.

(2) Visumkravet for taiwanske statsborgere er ikke længere berettiget, især fordi territoriet ikke udgør nogen risiko for illegal indvandring eller trussel mod den offentlige orden i Unionen, men også i betragtning af forbindelserne udadtil, jf. kriterierne i betragtning 5 i forordning (EF) nr. 539/2001. Derfor bør henvisningen til dette territorium overføres til bilag II til nævnte forordning. Visumfritagelsen bør endvidere kun gælde for indehavere af pas, som er udstedt af Taiwan, og som indeholder et identitetskortnummer.

(3) Henvisningen til Nordmarianerne bør slettes i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, da statsborgerne i dette territorium har amerikansk pas og dermed er statsborgere i USA, som er opført i bilag II til nævnte forordning.

(4) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽⁴⁾.

(5) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.

(6) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF⁽⁷⁾.

(7) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁸⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.11.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.11.2010.

⁽²⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

- (8) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Cypren udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (10) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 539/2001 ændres således:

- 1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I del 1 udgår henvisningen til Nordmarianerne.

b) I del 2 udgår henvisningen til Taiwan.

2) I bilag II tilføjes følgende:

»4) TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT:

Taiwan (*)

(*) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af pas, som er udstedt af Taiwan, og som indeholder et identitetskortnummer.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. december 2010.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
O. CHASTEL
Formand

⁽¹⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA